

Sygn. akt II Cz 194/13

POSTANOWIENIE

Dnia, 20 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda P. K.

na postanowienie o kosztach procesu, zawarte w pkt. II wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 grudnia 2012 r., sygn. akt IC 1079/12

w sprawie przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 307,50 zł

p o s t a n a w i a:

I. **oddalić zażalenie.**

II. **zasądzić od powoda na rzecz strony pozwanej 60 zł kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w pkt. II wyroku Sąd Rejonowy w Świdnicy zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, wskazując że rozstrzygnięcie w tym zakresie oparł na przepisie art. 98 kpc. Miał przy tym Sąd na względzie, że pełnomocnik powoda będący adwokatem zażądał przyznania z tytułu tych kosztów kwoty 107 zł (17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 30 złotych opłaty od pozwu i 60 złotych kosztów zastępstwa adwokackiego), a w ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw, aby na żądanie zgłoszone osobiście i wyłącznie przez powoda, Sąd mógł przyznać jego pełnomocnikowi koszty zastępstwa procesowego w stawce przekraczającej stawkę minimalną, gdyż jedynym podmiotem uprawnionym do zgłoszenia takiego wniosku, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu jest pełnomocnik . Ponadto, rodzaj i stopień zawłości przedmiotowej sprawy oraz nakład pracy adwokata nie uzasadniają podwyższenia stawki minimalnej, która wynosi w niniejszej sprawie 60 zł.

W zażaleniu, domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia w części obejmującej koszty zastępstwa procesowego i zasądzenia opłaty w wysokości trzykrotnej stawki minimalnej powód zarzucił obrazę art. 98 § 1 kpc w zw. z §2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, poprzez zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego wyłącznie w wysokości 60 zł, podczas gdy przed zamknięciem rozprawy

zgłosił on skutecznie wniosek o przyznanie kosztów adwokackich w wysokości 3 - krotności stawki minimalnej, a co było uzasadnione wkładem pracy pełnomocnika w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy.

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Przepis § 2 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), przewiduje możliwość zasądzenia opłaty za czynności adwokata w wysokości sześciokrotnej stawki minimalnej, co oznacza, że sąd ma możliwość miarkowania wynagrodzenia pełnomocnika biorąc pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia (art. 2 ust. 1). Nietrafnie jednak uznał Sąd Rejonowy, że wniosek o przyznanie pełnomocnikowi kosztów zastępstwa procesowego w wysokości przekraczającej stawkę minimalną (określoną w § 6 powyższego rozporządzenia), może złożyć wyłącznie profesjonalny pełnomocnik, skoro w żaden sposób nie wynika to z regulacji przyjętej w wymienionym rozporządzeniu.

Niezależnie od tej kwestii należy stwierdzić, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zakresie kosztów zastępstwa procesowego było prawidłowe. Jakkolwiek Sąd orzekający w pewnych nadzwyczajnych, szczególnych okolicznościach, które pojawiając się w danej sprawie zwiększają diametralnie nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków profesjonalnego pomocnika, może zasądzić wyższą od minimalnej stawkę wynagrodzenia, to jednak nie można uznać, aby w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki do zasądzenia wynagrodzenia wyższego od stawki minimalnej. W sprawie nie wystąpiły bowiem żadne szczególne okoliczności, a skala aktywności adwokata pozostawała na zwykłym poziomie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 kpc orzekł jak w sentencji (pkt I).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 98 kpc w zw. z art. 391§1 kpc oraz § 6 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia opłat przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).